

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет

МАТЕРІАЛИ

*ХІІ Міжнародної науково-
практичної конференції здобувачів
вищої освіти і молодих науковців*

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО
ОЧИМА МОЛОДИХ»**

15 травня 2019 року
м. Рівне

комунікації займають лише по одній дитині з обох підгруп. Більше третини учасників експерименту на рівні констатувального етапу показали середній рівень комунікативної компетенції. Відсоток дітей з високим рівнем сформованості мовної культури в контрольній і експериментальній групах 41% і 37% відповідно.

Для більш ефективного розвитку основних навичок і умінь навчально-виховного процесу, простеживши деякі загальні тенденції, узагальнивши теоретичні та практичні психолого-педагогічні дослідження і знахідки з оптимізації процесу виховання справедливості у дітей старшого дошкільного віку, було складено і впроваджено спеціальну програму з організації роботи з дошкільниками з метою поліпшення культури спілкування і комунікативно-мовленнєвого розвитку.

Список використаних джерел

1. Базовий компонент дошкільної освіти (нова редакція) / Беленька Г.В., Богиніч О.Л., Долинна О.П., Ільченко Т.С., Коваленко О.В., Лисенко Г.М., Машовець М.А., Низковська О.В., Панасюк Т.В., Піроженко Т.О., Поніманська Т.І., Сідельнікова О.Д., Шевчук А.С., Якименко Л.Ю. : наук. кер. А.М.Богуш. – К. : Видавництво, 2012. – 26 с.
2. Богуш А. М. Дошкільна лінгводидактика. Теорія і практика / А. М. Богуш. – Запоріжжя : Просвіта, 2000. – 200 с.
3. Богуш А. М. Формування оцінно-контрольних дій в мовленнєвій дійсності дошкільників // Наука і освіта /А. М. Богуш. – 1997. – №1. С. 41 – 46.
4. Гавриш Н. Розвиток мовлення та навчання дошкільнят рідної мови: мета і завдання / Н. Гавриш // Дошкільне виховання. – 2003. – № 7. – С. 12 –14.
5. Павленко О.О. Компетенція і компетентність: сутність, функції, структура / О. О Павленко // Збірник наукових праць Військового інституту Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – К. : ВІКНУ, 2009. – Вип. № 19. – 314 с.

РОЗВИТОК ГУМАННИХ ПОЧУТТІВ ДІТЕЙ ЯК ОСНОВА МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ

Сюрвасева К.С., здобувач вищої освіти

Горопах Н. М., канд. пед. наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т.І.

Рівненський державний гуманітарний університет

Формування особистості дитини, виховання у неї якостей гуманістичної спрямованості та певної моральної позиції — складний педагогічний процес, в основі якого лежить правильний, гармонійний розвиток почуттів. У свою чергу цей процес тісно пов'язаний із розвитком у дітей дошкільного віку емоційного ставлення до навколишнього світу.

Унікальність дошкільного періоду порівняно з подальшими віковими етапами становлення особистості полягає в тому, що він створює основи саме загального розвитку дитини. Формуються не лише ті якості, що взагалі характеризують поведінку дитини, її ставлення до довкілля, а й такі, що проєктуються на майбутнє.

Дошкільна педагогіка розглядає гуманізм не лише як важливу рису, яку потрібно виховати у дитини, тобто як завдання виховної роботи. Гуманізм виступає також важливим принципом виховання, котрий вимагає від педагога гуманного ставлення до дітей, глибокої поваги до їх потреб та інтересів, до їх особистості, щирої любові до своїх вихованців.

Великими гуманістами були Я. А. Коменський, Ж. Ж. Руссо, К. Д. Ушинський, В. О.Сухомлинський, інші відомі педагоги. Гуманізмом пронизана також і народна педагогіка, в центрі якої завжди стояла людина.

Зміст поняття гуманізм як принципу моралі складають такі моральні норми, як повага та любов до людини, чуйність, доброта, справедливість, взаємодопомога та взаємопідтримка у колективній діяльності, щоденному спілкуванні, в усьому способі життя.

Основу гуманності як риси особистості складають:

- гуманні почуття (співчуття, співпереживання, почуття справедливості, доброзичливості, турботливості, бажання допомогти іншій людині, зокрема, тому, хто менший, слабкіший; як правило гуманні почуття поширюються не лише на людей, а й на інших живих істот – рослини, тварин);
- уявлення людини про моральну цінність гуманних вчинків;
- гуманне ставлення людини до оточуючого, яке проявляється у власних вчинках (турботі про інших, допомозі, дієвому співчутті, вмінні радіти за інших тощо) та відповідній реакції на вчинки інших (оцінці).

Формування гуманності у людини починається з пробудження її почуттів та спонукання на основі цих почуттів до відповідних вчинків, моральна цінність яких стає зрозумілою дитині поступово.

У Базовому компоненті дошкільної освіти завдання виховання гуманності включені до змісту соціальної компетентності дитини. Соціальна компетентність включає навички відповідної поведінки, свідоме ставлення до себе як до рівної з іншими людьми особистості, інтерес до людей та спілкування з ними, співпереживання, співчуття, бажання пізнавати людей, робити добрі вчинки [1].

З огляду на мету гуманістичного виховання, важливо вирішити такі завдання:

- виховувати бажання здійснювати вчинки у відповідності з моральними цінностями: діяти по совісті, справедливо, відповідати за свій вибір способу поведінки;
- розвивати здатність розуміти іншу людину, співпереживати, співчувати, співрадіти, бути терпимим;

- виховувати почуття власної гідності, впевненість у своїй поведінці у відповідності з моральними нормами, вміння відстояти власну точку зору.

Гуманістична спрямованість соціальної компетентності дошкільника може бути охарактеризована за такими складовими (за Т. І. Поніманською):

- пізнавальний компонент – рівень і зміст знань про людину, близьких та далеких дорослих людей, людей різного віку і статі (поінформованість);
- ціннісний компонент – ставлення до людини як найвищої цінності, повага до життя і діяльності, гідності кожної людини (гуманність);
- емоційний компонент – інтерес до людей, прагнення до спілкування, бажання бути схваленим іншими людьми, вміння співчувати, співпрацювати, розуміти емоції і почуття людей і керувати своїми почуттями в процесі спілкування (чуйність);
- оцінний компонент – вміння дати оцінку вчинкам людей та їх взаєминам, бути толерантним, прагнення справедливого ставлення до людей (справедливість);
- поведінковий компонент – оволодіння етичними еталонами поведінки і спільної з іншими діяльності, вміння пропонувати, надавати і приймати допомогу, здійснювати моральні вчинки за власною волею, вміння спілкуватися (моральна активність).

Розглянемо зміст формування гуманного ставлення до оточуючих на основі програми «Я у Світі». Згідно з нею слід враховувати такі критерії соціальної компетентності дитини.

У молодшому дошкільному віці дитина знає близьких дорослих і дітей, їхні імена, сімейні та родинні стосунки, а в дошкільному закладі імена і по батькові педагогів. Дитина знає, що в сім'ї людина народжується і живе, розуміє значення родинних взаємин, злагоди і порядку в домі, вміє виявляти турботу про рідних людей і любов до них. Знає правила спілкування зі знайомими (сусіди, друзі батьків) та незнайомими людьми.

Розуміє вимоги дорослих до поведінки дітей, виявляє інтерес до спільної з дорослими і дітьми діяльності. Розуміє відмінність між дорослими і дітьми. Розуміє захищеність дітей батьками. Відрізняє рідних, знайомих та чужих людей. Вміє вітатися, дякувати, просити і пропонувати допомогу. Виражає своє ставлення до людей за допомогою вербальних і невербальних засобів. Виявляє турботу про людей відповідно до їхнього віку.

Розуміє стан і настрої дорослих і дітей. Розуміє значення добрих взаємин з дітьми і педагогами в дитячому садку. Вміє спільно діяти в грі, під час занять. Знає і виконує правила ввічливого спілкування. Розуміє, що в товаристві слід дотримуватись спільних норм. Виявляє інтерес до дій і слів виховання, прагне співдіяти, бути схваленим за хороши вчинки. Вміє розповідати про своїх друзів, їхні риси характеру. Розуміє вимоги до своєї поведінки щодо спільної діяльності. Турбується про менших дітей і вчиться у старших.

У старшому дошкільному віці дитина розуміє взаємини в сім'ї, ставлення членів родини один до одного. Знає свій родовід, усвідомлює, що честь роду залежить від кожної людини. Бере участь у вшануванні пам'яті предків, у стосунках сім'ї з родичами, які живуть поруч і далеко. Виявляє інтерес до родинних реліквій, бере участь у родинних традиціях.

Гуманні почуття входять до складу вищих почуттів, за своєю природою вони є моральними, соціальними, духовними. При всій динамічності, плинності почуттів у певних умовах вони можуть придбати більш постійний, більш стійкий характер. О. Б. Буракова, визначає наступні складові гуманного ставлення до людини, пов'язані із відповідними почуттями:

- доброзичливе ставлення, яке виявляється в умінні доставити приємне, радість іншим, надати послугу, побудоване на доброті людини, почутті любові до ближнього як до самого себе;
- чуйне ставлення, що виявляється в умінні розділити радість і горе інших, відгукуватися на прохання, допомогти подолати негативне переживання, засноване на розвитку співпереживання і співчуття;
- уважне ставлення, що виявляється в умінні помітити і зрозуміти переживання інших (не яскраво виражені), підтримати позитивні, полегшити негативні, що залежить від розвиненості почуття жалю;
- дбайливе ставлення, що виявляється в умінні надати допомогу і підтримку іншого в необхідній ситуації, що залежить від розвиненості почуття любові до ближнього і співчуття;
- справедливе ставлення, що виявляється в умінні визнати рівні права в будь-якій діяльності всіх учасників, засноване на почутті справедливості, повазі до інших [2].

Особливе значення має розвиток у дитини емпатії, як почуття емоційної прихильності, симпатії до близьких людей, співчуття щодо їхніх переживань і вчинків. Поступово почуття починають викликатися не тільки тим, що просто приємно чи неприємно, але й тим, що добре чи погано, що відповідає або суперечить вимогам оточуючих людей, наприклад, дитина задоволена, коли дорослий її хвалить, схвалює поведінку. Звичка гуманної поведінки визначається, як складний спосіб поведінки, здійснення для якого набуває для дітей характеру потреби діяти узгоджено, домовлятися, поважати колективний задум, вміти співпереживати, проявляти дружелюбність і взаємодопомогу. Рівень засвоєння гуманних почуттів і якостей свідчить про моральний розвиток дитини.

Важливим засобом розвитку гуманних якостей дошкільників є сюжетно-рольова гра. В ній формуються гуманні почуття та виявляються відповідні вчинки. У спеціальному дослідженні С. Є. Кулачківської доведено, що в грі гуманні почуття та вчинки формуються через певний сюжет гри та через роль, яку бере на себе дитина. Це досягається за рахунок включення гуманних проявів в основний зміст ігор дітей («Лікарня», «Поліклініка» – в сюжет вводяться епізоди заспокоєння хворої дитини, що боїться лікаря, медсестри, перед уколом, оглядом, процедурою і т.д., втішання хворого, якому боляче тощо; «Сім'я» – турбота мами, тата, сестри чи братика про найменших членів сім'ї, допомога їм у побутових справах і т.д.). Другий спосіб – введення гуманних проявів до атрибутивних ознак ролі (наприклад, лікар – добрий, чуйний, уважний; доглядач звірів у зоопарку – турботливий, ніжний, уважний до тварин, добрий). Увагу дітей слід привернути до цих рис на етапі підготовки гри у ході бесід, читання художніх творів, під час екскурсій, спостереження за працею дорослих, а також при розподілі ролей гри. Як зазначає О. А.

Козлюк, з метою реалізації гуманізації взаємин дорослих і дітей у всіх формах навчально-виховної роботи в дошкільному навчальному закладі особлива увага повинна приділятися організації життєдіяльності дітей, де завдання гуманістичного спілкування вирішувалися не лише на спеціальних заняттях, а й були б невід'ємною складовою усіх видів діяльності [3].

На думку Т. І. Поніманської, особливістю виховання гуманістичної спрямованості особистості є необмеженість певними формами освітньо-виховної роботи, місцем у режимі дня, тривалістю у часі. Дитина здобуває соціальний досвід постійно, а вихователь має постійно насичувати цей досвід гуманним змістом. Уся атмосфера дошкільного закладу, поведінка дорослих, спілкування, спільна діяльність дітей має сприяти збагаченню досвіду гуманної поведінки дошкільників Т. І. Поніманська зазначає, що гуманістичне виховання дітей вимагає актуалізації особистісної позиції педагога, адже сутність гуманізації виховання і навчання дітей старшого дошкільного віку полягає, передусім, у розробці основ цілісного педагогічного процесу, який забезпечує наповнення змісту виховання і навчання гуманістичними смислами; створення умов для активної творчої діяльності кожного вихованця в усьому її різноманітті з урахуванням індивідуальних особливостей, інтересів, потреб, емоційний комфорт у спілкуванні та особистісну значущість особистості педагога для вихованців. Означені педагогічні умови уможлиблюються переорієнтацію вихователів дошкільних закладів з навчально-дисциплінарної на особистісну модель взаємодії з дітьми. Це зумовлює необхідність ґрунтовного розроблення теоретичних засад системи підготовки педагога до виховання, заснованого на гуманістичних цінностях [4].

Отже, цілеспрямоване виховання гуманних почуттів у дітей дошкільного віку у сім'ї, у дитячому садку є передумовою формування їх моральної активності — готовності до належної поведінки, вміння бачити необхідність своїх дій відповідно до норм гуманізму, домагатися утвердження їх у поведінці однолітків. Така поведінка дошкільників свідчить про формування основ гуманістичного самовдосконалення особистості.

Список використаних джерел

1. Базовий компонент дошкільної освіти (нова редакція) / Наук. керівник А. М. Богущ. – Київ, 2012. – 26 с.
2. Буракова О. Б. Подготовка студентов педагогического колледжа к воспитанию дошкольников гуманных чувств и отношений : дис. ... канд. пед. наук : спец. 13.00.07 «Дошкольная педагогика» / Буракова Ольга Борисовна. – М., 2005. – 183 с.
3. Козлюк О. А. Педагогічні умови формування гуманістичної спрямованості спілкування дітей старшого дошкільного віку / О. А. Козлюк // Оновлення змісту, форм та методів навчання і виховання в закладах освіти: зб. наук. праць. Наукові записки РДГУ. Випуск 29. – Рівне: РДГУ, 2004. – С. 130-133.
4. Гуманізація процесу морального виховання / Т. І. Поніманська, І. М. Дичківська // Современные проблемы нравственного воспитания : докл. Всерос. научн.-практ. конф. – Чебоксары, 1993. – Ч.1. – С. 48-51.

ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ТА ЇЇ РОЗВИТОК У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Твердохліб Роман Вікторович, здобувач вищої освіти

**Яциур М. С., кандидат педагогічних наук, професор, завідувач кафедри технологічної освіти
Рівненський державний гуманітарний університет**

Проблема формування здорового способу життя підростаючого покоління України належить до найактуальніших проблем, вирішення якої обумовлює майбутнє держави та подальше існування здорової нації. Одним із обов'язкових критеріїв конкурентоспроможного фахівця в галузі освіти є його знання, вміння та навички відновлювати, зберігати й зміцнювати здоров'я учнів, тобто рівень і якість оволодіння ним здоров'язберігаючою діяльністю.

Сьогодні сферою формування здорового способу життя дітей та підлітків є система освіти. Згідно державної програми «Освіта» (Україна XXI століття) та «Національної доктрини освіти України у XXI столітті» стратегічним завданням освіти є виховання освіченої, творчої особистості, всебічний розвиток людини, становлення її духовного, психічного та фізичного здоров'я. Тому обов'язковим компонентом національної системи освіти мають бути знання про формування, збереження та зміцнення здоров'я [2].

Зазначена мета досягається шляхом залучення учнів на уроках трудового й профільного навчання до проектної діяльності як провідного засобу розвитку і навчання учнів, формування у них здатності до самостійного навчання, оволодіння засобами сучасних технологій, умінь конструювати власний процес пізнання і на практиці реалізувати заплановане.

Педагоги, зокрема вчителі профільного навчання, не виділяють здоров'я як пріоритетну особистісну цінність, невисоко оцінюють роль власних зусиль у збереженні та розвитку здоров'я, не знайомі з методами самодіагностики і саморегуляції станів, не володіють системою знань про здоров'я, комплексом навичок і технологій збереження і розвитку здоров'я учня і власного здоров'я.

Аналіз стану розвитку здоров'язберезувальної компетентності в учнів старших класів в процесі профільного навчання з деревообробки, ми з'ясували, що ця робота ведеться недостатньо через ряд причин. Однією із причин такої ситуації стала система шкільної освіти, орієнтована на інтелектуалізацію й інтенсифікацію навчального процесу. Інформаційна перевантаженість навчального процесу, його нераціональна з гігієнічної точки зору організація, недостатнє врахування вчителями індивідуальних можливостей учнів спричиняють погіршення стану здоров'я школярів.

ЗМІСТ
Молодий педагог

Андрощук І.В., Тимошук О.С., Шевчук О.А. СУЧАСНИЙ СТАН ВИВЧЕННЯ ПОЖЕЖНОЇ БІЗПЕКИ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ.....	4
Баланович Т. В., Галатюк Ю. М. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ФІЗИКИ.....	5
Бачинська Л. П., Колупаєва Т. Є. ІННОВАЦІЙНА ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ В УМОВАХ НУШ.....	7
Береза О. Р., Войтович І. С. ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТІ З КОМП'ЮТЕРНОЇ ГРАФІКИ ТА ДИЗАЙНУ В УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІНФОРМАТИКИ.....	8
Бідюк А. С., Галатюк М. Ю, Проектування маркетингового плану діяльності навчального закладу: теоретичний аспект.....	9
Богданець І. О., Павелків О. М. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ УЧНІВ РОЗВ'ЯЗУВАТИ ЗАДАЧІ МЕТОДОМ КООРДИНАТ.....	10
Божук М. Р., Степанова О.І. ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	12
Боровець Г.В., Войтович І. С. ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ УЧНІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ ДО ОЛІМПІАДИ З ІКТ В СЕРЕДОВИЩІ ТАБЛИЧНОГО РЕДАКТОРА.....	14
Бортник Л. В., Симонович Н.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ПРИ ВИВЧЕННІ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ КООПЕРАТИВНОГО НАВЧАННЯ.....	15
Бублей Л. М., Сойчук Р. Л. СУТНІСНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ ПОНЯТЬ «КРИТИЧНЕ МИСЛЕННЯ» ТА «РОЗВИТОК КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ ОСОБИСТОСТІ».....	17
Бурчак К. І., Руденко В. М. ФОРМУВАННЯ У ДОШКІЛЬНИКІВ ЕМОЦІЙНО-ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДОВКІЛЛЯ ЗАСОБАМИ ДИДАКТИЧНОЇ ГРИ.....	18
Ваколюк А. М. СУЧАСНІ НАПРЯМИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	19
Ващенко Л. В., Боровець О.В. ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ПОЗАУРОЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	20
Вишомірський Д. І., Симонович Н.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ПРОЕКТНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ 10-11-Х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ТЕХНОЛОГІЙ КОЛЕКТИВНО-ГРУПОВОГО НАВЧАННЯ.....	22
Власюк П. В., Симонович Н.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНО-ТРУДОВИХ ЗНАТЬ ТА ВМІНЬ В УЧНІВ 10-11-Х КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ ОСВІТНІХ КВЕСТІВ.....	24
Власюк Т. Г., Грицай Н.Б. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ.....	26
Волкова Я. С., Лупаренко С. Є. ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ДИТЯЧИХ МАЛЮНКІВ.....	28
Габрук К. М., Козлюк О.А. ГОСПОДАРСЬКО-ПОБУТОВА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ СЕНСОРНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	30
Гаврилюк О. О., Горопаха Н. М. НАСТУПНІСТЬ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ТА ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФОРМУВАННІ КРЕАТИВНОСТІ ДІТЕЙ ЗАСОБАМИ ПРИРОДИ.....	31
Галатюк Т.Ю. МЕТОДОЛОГІЧНІ ЗНАННЯ У КОНТЕКСТІ КОМПЕТЕНТНІСНОГО ПІДХОДУ ДО ВИВЧЕННЯ ПРИРОДНИЧИХ ПРЕДМЕТІВ У СУЧАСНІЙ ШКОЛІ.....	33
Генсіцька-Антонюк Н. О., Антонюк М. С. ВИКОРИСТАННЯ ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОГРАМНОГО ЗАСОБУ GRAN1 ПРИ РОЗВ'ЯЗУВАННІ ЗАДАЧ З ПАРАМЕТРАМИ.....	35
Гілянчук В. В., Шадюк О. І. ПОНЯТТЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ, ЗАСОБИ ЇЇ ОПТИМІЗАЦІЇ НА ЗАНЯТТІ.....	37
Голошук В. П. Баліка Л. М. ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	38

Гордійчук А. С., Руденко Н.М. ЗМІСТ ЛОГОПЕДИЧНОЇ РОБОТИ З РОЗВИТКУ МОВЛЕННСВОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ З РАННІМ ДИТЯЧИМ АУТИЗМОМ.....	39
Гречун І. П., Маліновська Н.В. РОЗВИТОК СЛОВЕСНОЇ ТВОРЧОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ У ХУДОЖНЬО-МОВЛЕННСВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	41
Гриневиц О. О., Гринькова Н. М. ГРОМАДЯНСЬКА КУЛЬТУРА ЯК СКЛАДОВА ПРОЦЕСУ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ.....	43
Давидюк Т. В., Козлюк О. А. ІГРИ-ГОЛОВОЛОМКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ УМІНЬ І НАВИЧОК РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	44
Давидюк І. А. Степанова О.І. ФОРМУВАННЯ ОБРАЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	46
Данчук О.І., Павлюк Т.О. ДІАГНОСТИКА ТА РОЗВИТОК ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ ГІПЕРАКТИВНИХ ДІТЕЙ З ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ.....	48
Димарчук Л. В., Горопаха Н.М. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНИХ ІНТЕРЕСІВ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	50
Дідушок В. О., Бісовецька Л.А. ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ ПІД ЧАС ВИВЧЕННЯ СЛУЖБОВИХ ЧАСТИН МОВИ.....	52
Дутчак Т. І., Руденко Н. М. ПРОБЛЕМА ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ У РОБОТІ З ДІТЬМИ У СФЕРІ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ.....	54
Жигадло Л. М., Стельмашук Ж. Г. ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ.....	55
Жинський М. А., Стельмашук Ж. Г. ТАБІР ЯК ФОРМА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ ТА МОЛОДІ У «ПЛАСТІ».....	56
Зінькова О. П. Чередняк Ю. М. НЕУСПІШНІСТЬ УЧНІВ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	57
Заєць А. С., Галатюк Ю.М. РЕАЛІЗАЦІЯ ДІЯЛЬНІСНОГО ПІДХОДУ В ОРГАНІЗАЦІЇ ФРОНТАЛЬНИХ ЛАБОРАТОРНИХ РОБІТ З ФІЗИКИ.....	58
Зайченко С. В., Фещук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ВІРТУАЛЬНОГО МОДЕЛЮВАННЯ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ НА ЗАНЯТТЯХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИВЧЕННІ МОДУЛЯ «КОМП'ЮТЕРНЕ ПРОЕКТУВАННЯ».....	60
Івашко А. М. К. Д. УШИНСЬКИЙ ПРО ПІДГОТОВКУ ВЧИТЕЛЯ.....	61
Ігнатюк Т. В., Маліновська Н.В. ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ПИСЬМА У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	63
Кардаш Н. О., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У ДІТЕЙ-ЛОГОПАТІВ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
Кисорець О. О., Фещук Ю.В. ФОРМУВАННЯ ГРАФІЧНИХ ВМІНЬ В УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ ПРИ ВИВЧЕННІ НАВЧАЛЬНОГО МОДУЛЯ «КРЕСЛЕННЯ» ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ.....	66
Кіндрат П. В. Адаптація системи вищої освіти до розвитку потреб в ІТ-сфері.....	68
Ковальова Т. Ю., Глінчук Ю. О. ВПЛИВ КОМП'ЮТЕРА НА ЗДОРОВ'Я ПІДРОСТАЮЧОГО ПОКОЛІННЯ.....	69
Кавальчук О. В., Гудовсек О. А. ДЕФІНІЦІЯ ПОНЯТТЯ «ПОЧАТКОВА ШКОЛА СІЛЬСЬКОЇ МІСЦЕВОСТІ».....	71
Ковальчук І. В., Сілков В. В. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ.....	72
Козік О. Я. ЕВОЛЮЦІЯ ПОНЯТТЯ «МЕТОД НАВЧАННЯ» У ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	74
Козік Т. І., Степанова О. І. ФОРМУВАННЯ В ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ОПИСОВОГО ТИПУ.....	76
Корень В. С., Сингаївський Д.В. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ЕСТЕТИЧНОГО СМАКУ В УЧНІВ СТАРШОЇ ШКОЛИ В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ МЕТОДІВ ПРОЕКТУВАННЯ.....	78
Корнійчук І. С., Козлюк О.А. ВИХОВАННЯ ПОЧУТТЯ СПРАВЕДЛИВОСТІ У ДОШКІЛЬНИКІВ У СПАДЩИНІ В. О. СУХОМЛІНСЬКОГО.....	79
Коханевич А. В., Косарева Г. М. ОСОБЛИВОСТІ МОВЛЕННСВОГО СПІЛКУВАННЯ ХВОРИХ ІЗ ДИНАМІЧНОЮ ФОРМОЮ АФАЗІЇ.....	80
Кошлата М. А., Косарева О.І. СТАТЄВЕ ВИХОВАННЯ ЯК ФАКТОР НАБУТТЯ СТАТЄВО-РОЛЬОВОЇ ІДЕНТИФІКАЦІЇ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	82
Крот І. А., Козлюк О. А. ЄДНІСТЬ ЗУСИЛЬ ЗАКЛАДУ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ТА СІМ'Ї У ВАЛЕОЛОГІЧНОМУ ВИХОВАННІ.....	84

Лаврушина Н. М., Лупаренко С. Є. ОХОРОНА МАТЕРИНСТВА І ДИТИНСТВА ЯК ОДИН З НАПРЯМІВ ДІЯЛЬНОСТІ ГРОМАДСЬКИХ ТОВАРИСТВ В УКРАЇНІ (1920-1930-ті рр.).....	85
Левчук О. О., Грицай Н.Б. Формування здоров'язбережувальної компетентності учнів на уроках біології.....	87
Левчук І. О., Козлюк О. А. РОЗВИТОК ГУМАННИХ ПОЧУТТІВ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У СПІЛКУВАННІ З ВИХОВАТЕЛЕМ.....	88
Легка І. П., Пуйова В. В. СУЧАСНІ ВИМОГИ ДО МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ НАРОДНО-СЦЕНІЧНОГО ТАНЦЮ В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ.....	89
Лопачук Т. А., Козлюк О. А. МУЗИЧНІ ЗАНЯТТЯ ЯК ЗАСІБ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	91
Лук'янчук О. П., Янцур Л. А. ПЕДАГОГІЧНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИКОРИСТАННЯ МИСТЕЦТВА ЖИВОПИСУ В НАВЧАННІ МАЛЮВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	92
Волкова Я. С., Лупаренко С. Є. ОСОБЛИВОСТІ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ ДИТЯЧИХ МАЛЮНКІВ.....	94
Маларчук Р. В., Грицай Н. Б. ОРГАНІЗАЦІЯ ГРУПОВОЇ РОБОТИ УЧНІВ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ В 6 КЛАСІ.....	96
Мариніна І. В., Яковишина Т. В. МЕТОДИ ТА ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ГЕНДЕРНОГО ВИХОВАННЯ В УМОВАХ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	97
Мартинюк В. П., Фещук Ю.В. ТВОРЧІ ЗДІБНОСТІ УЧНІВ 10-11-Х КЛАСІВ ТА ЇХ РОЗВИТОК НА ЗАНЯТТЯХ ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» (МОДУЛЬ «КРЕСЛЕННЯ») З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ.....	99
Матвійчук І. В., Бісовецька Л.А. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ УКРАЇНСЬКОГО МОВЛЕННЯ В УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ.....	101
Меліхова В. С., Стельмашук Ж. Г. ТРЕНІНГ ЯК ФОРМА ВИХОВНОЇ РОБОТИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ.....	103
Мельничук І. І., Гудовсек О. А. ФОРМУВАННЯ ОСНОВ ГУМАНІСТИЧНОЇ МОРАЛІ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ЛІТЕРАТУРИ.....	104
Миколаюк М. М., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ МОНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	106
Михальчук Ю. П., Грицай Н.Б. Розвиток творчих здібностей школярів НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ у 8 класі.....	107
Kateryna Molchanets, Iryna Perishko. USING TESTS AS A FORM OF READING CONTROL.....	108
Нагорна Д. В., Стельмашук Ж. Г. ПСИХОЛОГІЧНИЙ СЕМІНАР У ПЕДАГОГІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО.....	109
Негода А. В., Колупаєва Т. Є. ПРОВІДНІ ПЕДАГОГІЧНІ ІДЕЇ ВАСИЛЯ СУХОМЛИНСЬКОГО В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ.....	110
Онищук С. В., Грицай Н.Б. ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НА УРОКАХ БІОЛОГІЇ У 8 КЛАСІ.....	111
Онищук В., Сингаївський Д.В. ВМІННЯ ОРГАНІЗОВУВАТИ БЕЗПЕЧНЕ ЖИТТЄВЕ СЕРЕДОВИЩЕ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ТА ЙОГО РОЗВИТОК НА ЗАНЯТТЯХ З ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ» З ВИКОРИСТАННЯМ ПРАКТИЧНИХ МЕТОДІВ.....	112
Островська Г. Г., Пустовіт Г. П. ТУРИСТСЬКО-КРАСЗНАВЧИЙ НАПРЯМ ПОЗАШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ В КОНТЕКСТІ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	114
Павлюк І. В., Пустовіт Г. П. МЕТОДИ ВИХОВНОЇ РОБОТИ З ПОЖЕЖНОЇ БЕЗПЕКИ З УЧНЯМИ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	115
Панасюк К. А., Степанова О. І. МЕТОДИКА НАВЧАННЯ ТВОРЧОГО РОЗПОВІДАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ ТЕАТРАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	116
Папковская Е. Л., Рублевская Е.А. ОБУЧЕНИЕ ДЕТЕЙ СТАРШЕГО ДОШКОЛЬНОГО ВОЗРАСТА АППЛИКАЦИИ СОЛОМКОЙ.....	118
Парфенюк І. Ю., Маліновська Н.В. ФОРМУВАННЯ ОЦІННО-ЕТИЧНИХ СУДЖЕНЬ У ХУДОЖНЬО-МОВЛЕННСВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ДІТЕЙ.....	119
Пасічник Ю. В., Степанова О. І. ФОРМУВАННЯ УМІНЬ ДІАЛОГІЧНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СЕРЕДНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ У КОНТЕКСТІ ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНІХ ТВОРІВ.....	121
Пастушок А. В., Грицай Н.Б. Кімнатні рослини як засіб навчання біології в 6 класі.....	123
Петрик М. А., Гринькова Н. М. ПРИРОДА ЯК ЗАСІБ РОЗУМОВОГО ВИХОВАННЯ У ПЕДАГОГІЧНІЙ СПАДЩИНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО.....	124
Петришина Н. В., Козлюк О. І, ДИДАКТИЧНІ ІГРИ З LEGO ЯК ЗАСІБ РОЗУМОВОГО ВИХОВАННЯ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ.....	126

Пастух К. О., Шадюк О. І. РОЛЬ ІГОР У ПІДГОТОВЦІ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ.....	128
Поліщук І. В., Петренко О. Б. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНА СПАДЩИНА Т. Д. ДЕМ'ЯНЮК.....	129
Поліщук О. П. Павелків Р. В. Роль і значення позакласної роботи в загальній системі навчання та виховання молодших школярів.....	131
Прозапас І. Р., Шадюк О. ЗНАЧЕННЯ ТЕАТРУ В НАВЧАННІ І ВИХОВАННІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	132
Романчук Л. Ю., Гринькова Н. М. ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ЯК СИСТЕМА ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНОЇ ВИХОВАНOSTІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	134
Романюк О. П., Глінчук Ю.О. КОМП'ЮТЕРНА ЗАЛЕЖНІСТЬ.....	136
Романюк Ю. А., Дичківська І.М. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО РОБОТ З ДІТЬМИ РАНЬОГО ВІКУ.....	137
Савич Л. В., Бісовецька Л.А. ТВОРЧІ ПЕРЕКАЗИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	138
Савостьянова В. М., Козлюк О. А. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ФОРМУВАННЯ У ДІТЕЙ УЯВЛЕНЬ ПРО ПРОФЕСІЇ ДОРΟΣЛИХ.....	140
Салука Н. М., Грицай Н.Б. Активізація пізнавальної діяльності учнів 9 класу на уроках біології засобами комп'ютерних технологій.....	141
Сомчинська К.П., Колупаєва Т.Є. ВИКОРИСТАННЯ ДОСВІДУ В.О.СУХОМЛИНСЬКОГО У НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ ю.....	142
Срібнюк А. В., Сойчук Р.Л. ХАРАКТЕРИСТИКА ВІКОВИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	144
Стачинська О. В., Степанова О. І. ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ У СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ У ПРОЦЕСІ СПІЛКУВАННЯ.....	145
Сюрвасева К.С., Горопаха Н. М. РОЗВИТОК ГУМАННИХ ПОЧУТТІВ ДІТЕЙ ЯК ОСНОВА МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ.....	147
Твердохліб Р. В., Янцур М. С. ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ В УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ТА ЇЇ РОЗВИТОК У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	149
Савич Л. В., Бісовецька Л.А. ТВОРЧІ ПЕРЕКАЗИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	151
Oleksandr Tymoschuk, Yuliia Lea. PROBLEMS OF PROFESSIONAL AND PRACTICAL TRAINING OF FUTURE ENGINEERS-EDUCATORS.....	153
Ткачук І.В., Колупаєва Т.Є. ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ: СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД НА ПЕРЕВАГИ ТА ПРОБЛЕМИ.....	154
Черняк Л. Л., Маліновська Н.В. РОЗВИТОК ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ ДИДАКТИЧНОЇ КАРТИНИ.....	155
Чорна О. Ю., Сойчук Р. Л. НАЦІОНАЛЬНІ ЦІННОСТІ ЯК ОСНОВА СТАЛОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ ТА НАЦІЇ.....	157
Shabat M., Perishko I., ASSESSMENT, EVALUATION AND FEEDBACK IN ELEMENTARY SCHOOLS.....	158
Шандрук І. І., Пустовіт Г. П. ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ЯК ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА.....	159
Шапірко В. В., Шадюк О. І. ПРОБЛЕМА ОРГАНІЗАЦІЇ НАСТУПНОСТІ ДОШКІЛЬНОЇ ТА ПОЧАТКОВОЇ ЛАНОК ОСВІТИ.....	160
Швець І. М., Сойчук Р. Л. ПРОБЛЕМА НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ОСОБИСТОСТІ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ ДУМЦІ.....	162
Шулевська Н. В., Грицай Н.Б. Активізація пізнавальної діяльності учнів 9 класу на уроках біології засобами комп'ютерних технологій.....	163
Яворська А. В., Колупаєва Т.Є. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПОЧАТКОВОЇ ОСВІТИ В ДАНІЇ.....	164
Якимчук А. Я., Колупаєва Т.Є. НОВА УКРАЇНСЬКА ШКОЛА: ІНТЕГРАЦІЙНИЙ ПІДХІД У ПОЧАТКОВІЙ ЗАГАЛЬНІЙ ОСВІТІ.....	165
Якобчук А. В., Янцур М. С. ЕКОЛОГІЧНА СВІДОМІСТЬ УЧНІВ СТАРШИХ КЛАСІВ ТА ЇЇ РОЗВИТОК У ПРОЦЕСІ ПРОФІЛЬНОГО НАВЧАННЯ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	168
Ялс А. В., Глінчук Ю. О., ШКІДЛИВИЙ ВПЛИВ НА ОПОРНО-РУХОВИЙ АПАРАТ ПРИ РОБОТІ З ПЕРСОНАЛЬНИМ КОМП'ЮТЕРОМ.....	170
Ярошук Я. С., Колупаєва Т. Є. СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ ОСВІТНІХ СИСТЕМ ФІНЛЯНДІЇ ТА УКРАЇНИ.....	171

Ячменник Р.О., Дичківська І. М. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	172
Євтушок Б. А., Петренко О. Б. ЗАСТОСУВАННЯ КАЗКОТЕРАПІЇ ЯК ЗАСОБУ ПСИХОДІАГНОСТИКИ ТА ПСИХОКОРЕКЦІЇ ПРИ РОБОТІ ЗІ СТРАХАМИ У ДІТЕЙ.....	173
Магухно Є. В., Боречук І. О. Психологія зображення в системі самопрезентації особистості.....	174
Микитюк В.М., Шевчук О.А. ВИКОРИСТАННЯ СТУДЕНТАМИ ВНЗ ІНДИВІДУАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ПОКРАЩЕННЯ РОЗУМОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ.....	176
Шовкова О.Д., Пасічник І.Д. ОСОБЛИВОСТІ ІЛЮЗІЇ МИСЛЕННЯ У КОГНІТИВНІЙ ПСИХОЛОГІЇ.....	179
Антонюк О., Рудь О. ВИДОВИЙ СКЛАД ПРЕДСТАВНИКІВ РОДИНИ КОРОПОВІ РІЧКИ ГОРИНЬ ТА ЇХ ЗАХВОРЮВАНІСТЬ НА МОНОГЕНОЇДОЗИ.....	181
Біль О. І., Присяжнюк І. М. МАТЕМАТИЧНЕ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ ВИМИРАННЯ ОРГАНІЗМІВ У ПОПУЛЯЦІЯХ.....	183
Денисюк Н. В. РІНОРНУТА У СКВЕРАХ М. РІВНЕ.....	184
Довгун І. В., Демчик С. П. ДЕЯКІ ЗАСТОСУВАННЯ ЧИСЛОВИХ І ФУНКЦІОНАЛЬНИХ РЯДІВ.....	186
Зубкович І. В., Лико С.М., ГЕОЕКОЛОГІЧНА ОЦІНКА СТАНУ ВОДОЗБОРУ ОЗЕРА МИЛЯЦЬКЕ (ВОЛИНСЬКЕ ПОЛІССЯ) ЗА ДАНИМИ ДЗЗ.....	187
Качковська К. А., Демчик С. П. ІНТЕГРАЛЬНІ ЛИШКИ ТА ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ ДО ОБЧИСЛЕННЯ ІНТЕГРАЛІВ.....	189
Коклюк Ю. С., Ойцюць Л. В. ТЮЛЬПАН ЯК ОДИН ІЗ ВИДІВ ВЕСНЯНИХ ЕФЕМЕРОЇДІВ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ ДЛЯ ОЗЕЛЕНЕННЯ.....	191
Луковець В. А., Демчик С. П. ДЕЯКІ ЗАСТОСУВАННЯ РЯДІВ ФУР'Є.....	191
Мельничук Н. Я., Толочик І. Л. ОСОБЛИВОСТІ ХАРЧУВАННЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	193
Миронюк Н. Б., Шевчук О. А. ВПЛИВ ГОСПОДАРСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СТАН РІЧКОВОЇ СИСТЕМИ БОРКОВА.....	196
Нестерчук М. О. ПОЛІТИКА ЕКОЛОГІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ДЕРЕВООБРОБНОЇ ГАЛУЗІ.....	199
Попач О. С., Демчик С. П. ЗАСТОСУВАННЯ АНАЛІТИЧНИХ ФУНКЦІЙ В ПРИКЛАДНИХ ЗАДАЧАХ.....	200
Попач Я. Г., Середюк С. В., Демчик С. П. ПРО ВАЖЛИВІСТЬ КУРСУ «ТЕОРІЯ ЙМОВІРНОСТЕЙ ТА МАТЕМАТИЧНА СТАТИСТИКА» І ЙОГО ВИКЛАДАННЯ ДЛЯ СТУДЕНТІВ СОЦІОЛОГІВ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	201
Войтович В. І., Омельчук Л.Л. РОЗРОБКА МОБІЛЬНОГО ДОДАТКУ "ІНФОРМАТИЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ".....	204
Луцюк О. П. Сучасні підходи забезпечення інформаційної безпеки бездротових мереж.....	205
Назарук М. В. Моделювання системи професійного спрямування особи.....	206
Остапчук У. В., Павлова Н. С. ОГЛЯД ІНТЕРНЕТ-СЕРВІСІВ ДЛЯ СТВОРЕННЯ ДИДАКТИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ.....	207
Прокопчук Т. Г., Войтович І.С. ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ІНФОРМАЦІЇ В ІНТЕРНЕТІ.....	209
Биков О. В., Северова О. В. ПОНЯТТЯ МІФУ В ІСТОРИЧНІЙ НАРАЦІЇ.....	211
Грішко І. В., Ворон О.П. СТАНОВЛЕННЯ АБСОЛЮТИЗМУ У ФРАНЦІЇ.....	213
Ланюш О. В., Півоварчук В.М. ЗАСОБИ І НАСЛІДКИ РАДЯНИЗАЦІЇ ЗАХІДНОЇ УКРАЇНИ: ПОЛЬСЬКИЙ ПОГЛЯД НА ПРОБЛЕМУ.....	215
Онищук Д. І., Слесаренко А. В. ІСТОРІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ ГРОШОВОГО ОБІГУ АНТИЧНИХ МІСТ-ДЕРЖАВ ПІВНІЧНОГО ПРИЧОРНОМОР'Я.....	217
Ососкало Г. Ю., Северова О.В. КАТАЛОНСЬКИЙ СЕПАРАТИЗМ: ЗАГРОЗА ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ЦІЛІСНОСТІ ІСПАНІЇ.....	218
Панчук Т., Ворон О.П. ІДЕЙНА ОСНОВА ФРАНЦУЗЬКОЇ РЕФОРМАЦІЇ.....	220
Портюх Т. Л., Ворон О. П. УЧАСТЬ АНГЛІЙСЬКОГО КОРОЛЯ РІЧАРДА І ЛЕВОВЕ СЕРЦЕ В ІІІ ХРЕСТОВОМУ ПОХОДІ.....	221
Рогожина К. О., Добровичинська В. А. УКРАЇНСЬКІ НАЦІОНАЛЬНІ ТРАДИЦІЇ В ОБЛАШТУВАННІ ГЕТЬМАНСЬКИХ ПРИВАТНИХ САДИБ У ДРУГІЙ ПОЛОВИНІ ХVІІ–ХVІІІ ст.....	223
Старжець В. І., Давидюк Р. П. ВИДАВНИЧО-ПРОПАГАНДИСТСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ОУН СЕРЕД МОЛОДІ (1944-1953 РР.).....	225

Сусяк А. М., Слесаренко А. В. ТРАКТАТ МАРКА ПОРЦІЯ КАТОНА СТАРШОГО «ПРО ЗЕМЛЕРОБСТВО» («DE AGRI CULTURA»): ДИДАКТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ ТЕМИ «КЛАСИЧНЕ РАБСТВО В ІТАЛІЇ».....	227
Черевко І. А., Ворон О. П. СТВОРЕННЯ АНГЛІКАНСЬКОЇ ЦЕРКВИ.....	229
Артемова Ю. І., Совтис Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ КОНЦЕПТУ «ЗЕМЛЯ» В РОМАНАХ У. САМЧУКА «МАРІЯ» І «НА ТВЕРДІЙ ЗЕМЛІ».....	232
Yerzhykevych O. Y. EFFECTIVENESS OF USAGE PROCESS APPROACH TO TEACHING WRITING IN SECONDARY SCHOOL.....	233
Матяшук М. М., Шульжук Н. В. ТЕХНІЧНЕ ОФОРМЛЕННЯ ЯК ПРЕЗЕНТАЦІЯ ПСИХОЛОГІЗМУ У РОМАНІ О. ТУРЯНСЬКОГО «ПОЗА МЕЖАМИ БОЛЮ»	235
Мудрик І. Г., Богачик М. С. THE EFFECTIVENESS OF VOCABULARY LEARNING STRATEGIES IN PRIMARY SCHOOL.....	236
Недбайло І. В. Богачик М. С. THE EFFECTIVENESS OF SCANNING AND SKIMMING IN SECONDARY SCHOOL.....	238
Ткачук М. М. СПЕЦИФІКА СИНТАКСИЧНОЇ БУДОВИ НАУКОВО-НАВЧАЛЬНОГО ДИСКУРСУ АКАДЕМІКА ШУЛЬЖУКА.....	239
Боюка Н. А., Присяжнюк І. М. РОЗРОБКА МЕТОДИЧНИХ МАТЕРІАЛІВ З КУРСУ АНАЛІТИЧНОЇ ГЕОМЕТРІЇ В РАМКАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	242
Вальд Б., Виткалов С. В. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ВИДАВНИЧОЇ СФЕРИ РІВНЕНЩИНИ.....	243
Галушко Я. А. БАРВИСТИЙ ДИВОСВІТ КАЗКОВИХ ОБРАЗІВ МАРІЇ ПРИЙМАЧЕНКО.....	244
Гармадій О. С., Тюска В. Б. СУЧАСНА МУЗЕЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ У ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	246
Демків А. Р., Якимчук С. Н. ФОЛЬКЛОР ЯК ДОМІНАНТА ТВОРЧОСТІ УКРАЇНСЬКОГО КОМПОЗИТОРА МИКОЛИ КОЛЕССИ У КОНТЕКСТІ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКОЇ МУЗИКИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	249
Король О. П., Костюк Л. К. МИКОЛА ЛЕОНТОВИЧ – ТВОРЕЦЬ ВСЕСВІТНЬО ВІДОМОЇ ПІСНІ «ЩЕДРИК»: РЕАЛІЇ ТА ВИКЛИКИ СЬОГОДЕННЯ.....	250
Кухарська Я. А., Виткалов В.Г. ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ СФЕРИ ДОЗВІЛЛЯ У КОЛЕДЖІ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ.....	252
Лось М., Кучина Н.І. МОЛОДІЖНЕ ДОЗВІЛЛЯ: ДО ІСТОРІОГРАФІЇ ПИТАННЯ.....	253
Ляшенко М.В., Тюска В.Б. КВЕСТ КІМНАТИ ЯК НОВИЙ ВИД РОЗВАГ.....	254
Панасюк А. С., Шеретюк Р. М. ДО ПИТАННЯ ІДЕЙНИХ ЗАСАД МИСТЕЦТВА ПОСТМОДЕРНІЗМУ.....	255
Перетяцько І. С. Шеретюк Р. М. ТВОРЧИСТЬ АНТОНІО ГАУДІ В КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА.....	256
Прокопчук В. І. ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА РОЗВИТКУ МУЗИЧНОГО КРАСЗНАВСТВА В УКРАЇНІ.....	258
Симонович І. О., Костюк Л. К. ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ МУЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	259
Угрин С. Й., Тюска В. Б. ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНІ ПРОЦЕСИ СТАРОСАМБІРЩИНИ У ХХ ст.....	260
Усик О. С., Костюк Л. К. НАРОДНИЙ ОДЯГ У СИСТЕМІ ЦІННОСТЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ.....	262
Целінська Г. С., Костюк Л. К. ХУДОЖНЬО-СТИЛЬОВІ ОСОБЛИВОСТІ УКРАЇНСЬКОГО АВАНГАРДУ В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРИ ХХ СТОЛІТТЯ.....	263
Шкарадюк О., Кучина Н.І. ГРА ЯК ФЕНОМЕН КУЛЬТУРИ: ДО ІСТОРІОГРАФІЇ ПИТАННЯ.....	265
Яремчук Д.Г., Шеретюк Р. М. КОНЦЕПТ «ВРАЖЕННЯ» ТА ЙОГО РОЛЬ В МИСТЕЦТВІ ІМПРЕСІОНІЗМУ.....	266